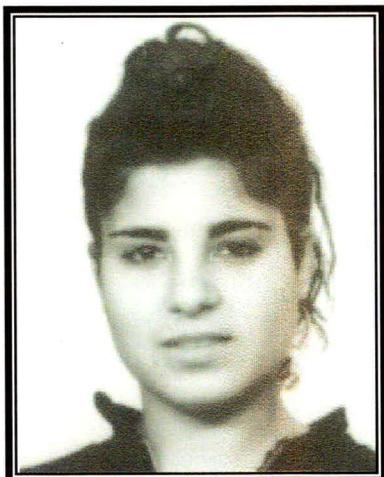

רב טוראי סיגלית חכימ ז"ל

בת מרגלית ויחזקאל
נולדה בירושלים

בתאריך א' באלו תשל"א, 22/8/1971

התגייסה בירושלים

התגייסה בינואר 1990

שרתת בחיל הכללי

נפלה בעת שירותה

כ"ד בסיוון תשנ"א, 6/6/1991

נקברה בהר הרצל

אזור ד' חלקה 11 שורה 4 קבר 4

הותירה אחריה הוריהם, חמש אחיות ואח

בת 20 נפלה

קורות חיים

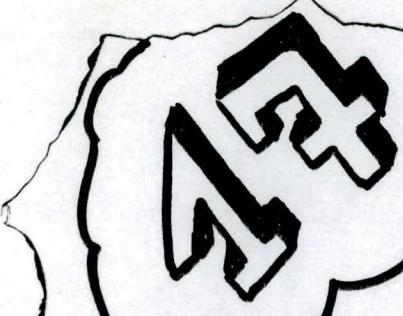
בת מרגלית ויחזקאל. נולדה ביום א' באלו תשל"א (22.8.1971) בירושלים. שנות ילדותה ונעוריה עברו עליה בירושלים. היא למדה בבית הספר הייסודי 'מצדה' ובבית-הספר 'דנמרק', במגמת חינוך לגיל הרך.

באמצע חודש ינואר 1990 גויסה סיגלית לשירות חובה בצה"ל. היא סיימה את הטירונות בהצלחה, הוצאה בחיל הכללי ונשלחה לשרת ביחידת שיקום וחזקת בצריפין. סיגלית שירתה כפקידת מפקד הבסיס. לדברי מפקדה הייתה אחראית על ניהול וארגון עבודות המשרד, המרכז בתוכו את כל פעילות היחידה. הוא ציין את יוזמתה, כושר הארגון שהפגינה ובעיקר את חריצותה.

ביום כ"ד בסיוון תשנ"א (6.6.1991) נפלה סיגלית בעת שירותה. היא הובאה למנוחת-עלמים בבית-העלמין הצבאי בהר הרצל בירושלים. הותירה אחריה הוריהם, חמש אחיות - שלומית, מזל, מירב, איריס ולילך, ואח - יוסי.

במכותב תנחומים למשפחה השcolaה כתוב מפקד היחידה: "סיגי ביצעה את תפקידיה בנאמנות ובמסירות. הייתה אוזן קשבת לכולם, מעודדת ומסייעת... הייתה לנו דוגמה ומופת למה שנתנה לעם ולצה"ל".

קסיגי אחותני הצעץ פאלס פיעולדת
 הרובה צעדי-טוביים ניומ הווילנדת
 נבון שגיה עדייך אם היינו ביחס ויבוננו קהגוג
 לאו קצעורי יש בענדים צפומ אסור קחרוג
 אנן יודעת שזה פפריע גורגה זאה בטח בוואב
 אבוך צוינ גזבורה שעה שיזוב באצט זה מה צבוק.
 סיגי ! נבון צפיזית לא GITNI איתך באוט יומ פיעולד
 אבוך תאנין צגמ לי זה נאכ וויא צנטט אונן אפיינן לא נולע אוח
 אה יודעת, או לא יודעת שאותן, אנן אהובת
 צפירות צפיעדים זה לא בזיזן מה שאט חיזבת
 א.ו. גפין להתבלט ועל דברים מהו קבבות
 וגעבור באופן רצמי קתלעם של הברבות.
 אחותי ! יץ לי נז-בג הווה מה לאחיך, שאן לא יודעת בזאה להוותין
 את בהצטה בלא פודים, עם פרץ, או בבלע זוגעת קבזה היינ
 זה נבון לאי. אפשר להheid לנו בזו קבבות אחותות שעבעץ הפנות
 קהיות בינהו

HAPPY

בי בפהָג את פאץ ומאיצ אוי לא בז-דַּה מרצונן היינ
 אתרות

BIRTHDAY

אבוך חיגי, זה מה צויפן: אונן קב-דַּה צויה צויה גטיזן
 בתיים

DEER

ובסוק קדרות האסבל שנගום, ובהתלעט נגומ, יהה לך הרובה
 יותר קד להתגבר על הקשיים.

SISTER!

אץ תציג צוינ להסתבל על החזק הפתחות גווע קצחות מהה צאצ
 קשה לפעאים

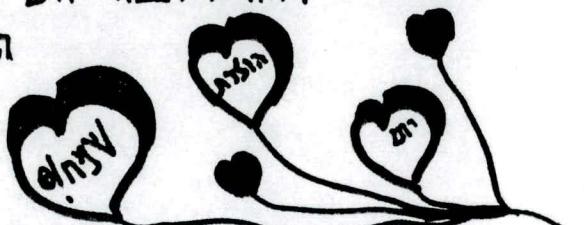
ני אם לא אונני נחצין צעצע וניתצוו על עצצנו אץ יתחלו עם
 תלק הרחעים

אתהו הנטע, קדרות מה לא נז-בג מתחאמ עביז אבוך את חיבת גצעע
 שאני מה גאה באחותני הקטנה, גאה בה ואהובת אותה הרובה יונ
 מה מה מה יודעת

סיגי, באותה הדדשות בלבונה הדأت
גבנעם באה בוגות גם קשנים הבאות.

לענין הצלחותם הנקובה היא צנע לא האני הלה שבעודם
את צנע צוריך לתשקייע הרובה, ויזוב בדרגיל לך קאה יונת צונזותם.
אבל תחשבי עכ' זה צבוסתו של דבריו בצתגצוי עם גבל נולני נהיה
זה בלבון גאים

ב' את תני' שווה הרבה יותר מיל' האורחים לא היו בבל' נאותם
השאים, אבל בבל' בבל' נא באותם
תנאים.

מיג. אן רוצח נאחים כי צהuczקה תינחת עלייה? שבת הצדדים
במיוחד בהצלחה עם פרץ ותומציתו להואות ביחס לאלה הצדדים
ובבנוך מטה כו' באותו הדגנות אם גבר כותבים אז גם גרויה
וראחים לה שגה טובת וצורך לזכור עצמוני זה לא נראה כל-כך צבטו

אם יומם אהוטן צ'יגא הצען ציזל-צוגים ווירבה הצלחה בבד
תערשי חיים ותחשבי רן על הヅחר וויא על האתאקו.

תְּשִׁמְךָ עַל עַצְמָה וְתַעֲצֵץ תְּזַבְּדֵר זֶה אָנָי קְצִיזָה נִצְבָּת
כְּבוֹנָה קְצִיזָה או אָפִילָה סְתִמָּה לְשִׁבְתָּה בַּי אָוֹתָן אָנָי אָוֹהֶבֶת!

לֹא אָחֹתְךָ הַקְטָנָה סִיגִי
וְוְגַדֵּץ בְּאֶגְבָּה הַעֲוֵבה
וְגַעֲגֹועִים

נִירב.